

1. Mosebog kap. 15 Herrens pagt med Abram

[v1](#) Senere kom Herrens ord til Abram i et syn: »Frygt ikke, Abram, jeg er dit skjold! Din løn skal blive meget stor.« [v2](#) Abram svarede: »Gud Herre, hvad kan du give mig, når jeg må gå barnløs bort, og Eliezer skal være min arving.« [v3](#) Abram sagde: »Du har ikke givet mig afkom, så min hustræl skal arve mig.« [v4](#) Da lød Herrens ord til ham: »Nej, han skal ikke arve dig, dit eget kød og blod skal arve dig.« [v5](#) Så tog han ham udenfor og sagde: »Se på himlen, og tæl stjernerne, hvis du kan.« Og han sagde: »Så mange skal dine efterkommere blive.« [v6](#) Abram troede Herren, og han regnede ham det til retfærdighed.

[v7](#) Han sagde til ham: »Jeg er Herren, som førte dig ud fra Ur i Kaldæa for at give dig dette land i eje.« [v8](#) Men han sagde: »Gud Herre, hvordan kan jeg vide, at jeg skal få det i eje?« [v9](#) Herren svarede: »Hent en treårig kvie, en treårig ged og en treårig vædder samt en turteldue og en dueunge.« [v10](#) Han hentede dem, og så skar han dem midt igennem og lagde halvdelen over for hinanden. Fuglene skar han dog ikke over. [v11](#) Der kom rovfugle og slog ned på de døde dyr, men Abram jog dem væk. [v12](#) Da solen var ved at gå ned, faldt Abram i en tung søvn, og et stort, rædselsfyldt mørke sænkede sig over ham. [v13](#) Da sagde Herren til Abram: »Du skal vide, at dine efterkommere skal bo som fremmede i et land, der ikke er deres. Dér skal de være trælle og plages i fire hundrede år. [v14](#) Men så vil jeg dømme det folk, de er trælle for, og derefter skal de drage ud med store rigdomme. [v15](#) Selv skal du gå til dine fædre i fred; i en høj alder skal du gå i graven. [v16](#) Først i det fjerde slægtled skal de vende tilbage hertil, for målet for amoritternes synd er endnu ikke fuldt.«

[v17](#) Da solen var gået ned, og det var blevet bælgmørkt, kom en rygende ovn og en flammende fakkel til syne og bevægede sig frem mellem de overskårne dyr. [v18](#) Den dag sluttede Herren pagt med Abram. Han sagde: »Jeg giver dine efterkommere dette land fra Egyptens flod til den store flod, Eufratfloden: [v19](#) kenitterne, kenizzitterne, kadmonitterne, [v20](#) hittitterne, perizzitterne, refaitterne, [v21](#) amoritterne, kana'anæerne, girgashitterne og jebusitterne.«

1. Mosebog kap. 17 Omskærelsen

v1 Da Abram var nioghalvfems år, viste Herren sig for ham og sagde til ham: »Jeg er Gud den Almægtige! Du skal vandre for mit ansigt og være udadledig. **v2** Jeg vil stifte en pagt mellem dig og mig, og jeg vil gøre dig uhyre talrig.« **v3** Abram kastede sig ned, og Gud talte til ham: **v4** »Jeg indgår en pagt med dig, og du skal blive fader til en mængde folkeslag. **v5** Du skal ikke længere hedde Abram. Dit navn skal være Abraham, for jeg gør dig til fader til en mængde folkeslag. **v6** Jeg gør dig uhyre frugtbar; jeg gør dig til folkeslag, og konger skal nedstamme fra dig. **v7** Jeg opretter min pagt med dig og dine efterkommere i slægt efter slægt, en evig pagt: Jeg vil være din og dine efterkommeres Gud. **v8** Det land, hvor du nu bor som fremmed, hele Kana'an, vil jeg give dig og dine efterkommere til evig ejendom, og jeg vil være deres Gud.« **v9** Og Gud sagde til Abraham: »Du og dine efterkommere skal holde pagten i slægt efter slægt. **v10** Dette er min pagt med dig og dine efterkommere, som I skal holde: Alle af mandkøn hos jer skal omskæres. **v11** I skal lade jeres forhud omskære, og det skal være tegn på pagten mellem mig og jer. **v12** Otte dage gammel skal hver dreng hos jer omskæres, slægt efter slægt. Det gælder såvel den træl, der er født i dit hus, som enhver fremmed, du har købt, og som ikke hører til din slægt. **v13** Både den, der er født i dit hus, og den, du har købt, skal omskæres. Sådan skal I bære min pagt på kroppen som en evig pagt. **v14** Men en uomskåret mand, en hvis forhud ikke er omskåret, skal udryddes fra sit folk. Han har brudt min pagt.«

v15 Gud sagde til Abraham: »Din kone Saraj skal ikke længere hedde Saraj. Hendes navn skal være Sara. **v16** Jeg vil velsigne hende, og jeg vil give dig en søn med hende. Jeg vil velsigne hende, og hun skal blive til folkeslag, ja, folkekonger skal nedstamme fra hende.« **v17** Da kastede Abraham sig ned og lo, mens han tænkte: »Mon en hundredårig kan blive far? Og mon Sara, som er halvfems år, kan få børn?« **v18** Og Abraham sagde til Gud: »Måtte Ismael leve for dit ansigt!« **v19** Men Gud sagde: »Nej, din kone Sara skal føde dig en søn, og du skal give ham navnet Isak. Med ham vil jeg oprette min pagt som en evig pagt for hans efterkommere. **v20** Men med hensyn til Ismael bønhører jeg dig. Jeg vil velsigne ham og gøre ham uhyre frugtbar og talrig. Tolv høvdinge skal han blive far til, og jeg vil gøre ham til et stort folk. **v21** Men min pagt opretter jeg med Isak, som Sara skal føde dig næste år ved denne tid.« **v22** Da Gud var færdig med at tale med Abraham, steg han op fra ham.

v23 Netop den dag tog Abraham sin søn Ismael og alle dem, der var født i hans hus, og alle dem, han havde købt, alle af mandkøn i Abrahams hus, og omskar deres forhud, sådan som Gud havde sagt til ham. **v24** Abraham var nioghalvfems år, da hans forhud blev omskåret, **v25** og hans søn Ismael var tretten år, da hans forhud blev omskåret. **v26** Netop den dag blev Abraham og hans søn Ismael omskåret. **v27** Og alle mændene i hans hus, såvel de, der var født i huset, som de fremmede, han havde købt, blev omskåret sammen med ham.